

Сумського державного університету

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА
СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

СЬОГОДНІ — ПЕРШІ! ТА ПОТРІБНО ЖИТИ ДНЕМ ЗАВТРАШНІМ

У Києві пройшла Колегія Міністерства освіти, якій було розглянуто результати роботи всієї системи освіти в 1993 році. Особливу цікавість для нас становить порівняльна характеристика головних показників вищих навчальних закладів. Це порівняння проводилося на основі 24 показників. Отже, за певною методикою ці дані обраховувалися і виводився один інтегральний показник, так званий рейтинг, згідно з яким вузи розподілялися по місцях. За гранично можливий рейтинг було

взято 100 балів. Саме за цією методикою наш Сумський університет набрав 67 балів і зайняв ПЕРШЕ місце серед 14 університетів України плюс юридична академія. Та ще й із солідним відривом: Київський університет — а він іде другим — має 55 балів.

Результатам роботи Колегії міністерства та рейтинговій перемозі і були присвячені загальні збори працівників СумДУ, які нещодавно відбулися. Детально про них на сторінці 2 "Резонансу".

ПОЗАЧЕРГОВА ЗАМІНА

Тільки-но стали ми звикати до аббревіатури СДУ, як виявилось, що треба терміново шукати їй заміну, бо накладка вийшла: Сімферопольський університет точнісінько таку ж має. Право першості — за кримчанами. Нічого не вдієш. Отож, починаючи з цього номеру застосуємо ми, і радимо вам користуватися новою аббревіатурою — СумДУ. Певні, що від цієї відвикати в майбутньому потреби не буде.

ПЕРША УНІВЕРСИТЕТСЬКА

З 18 по 25 квітня пройде перша наукова конференція викладачів, співробітників, аспірантів і студентів університету. Робота її планується по 33 секціях. Підготовлено до виголошення 512 доповідей, у роботі над якими взяло участь 25 аспірантів, 421 студент, 266 викладачів зі співробітниками. Про що йшлося в тих доповідях, про відкриття та досягнення наших учених, а також про загальні підсумки конференції — в наступному числі "Резонансу".

Спорт

Обласне спортивне товариство "Гарт" провело змагання з олейболу серед чоловічих та жіночих команд. Обласні й міські — водночас, у зв'язку з відсутністю належного фінансового забезпечення. Тим вагоміша перемога нашої чоловічої команди, а жіноча збірна СумДУ посіла третє місце.

И И И

У повному розпалі змагання з баскетболу, що також проходить під егідою "Гарту". Поки що — з чотирма перемогами і нулем графі "Поразки" — лідирує чоловіча збірна університету. Так примати!

И И И

Закінчилися міські змагання з плавання. Наші спортсмени у загальнокомандному заліку вибороли бронзу. Начебто й почесна нагорода, але чи відповідає вона можливостям університетських плавців?

И И И

У квітні, тільки-но підсохнуть літні спортмайданчики, розпочнуться загальноуніверситетські змагання з футболу, великого тенісу, легкоатлетичного кросу. Успішних стартів!

ДАЛЕКО ЧУТИ

Те, що наші "Сумські парубки" прогулялися по екранах УТ, було помічено не лише в межах країни. Само собою, що розголос дійшов до ближнього зарубіжжя, після чого з'явилися деякі цікаві пропозиції з Москви. Несподіваною була реакція далекого зарубіжжя: команду запросили на перший Всесвітній чемпіонат КВІК, що відбувся в Ізраїлі. Серед учасників — команди США, Німеччини, інші. На жаль, всією командою поїхати не вдалося. Все ті ж "фінанси, що співають романси" стали на перешкоді. Але четверо (О. Лоза, В. Кри-

вопишин, С. Дяченко, С. Малюк) все ж таки проскочили — у складі збірної команди України, до якої ввійшли ще веселі та кмітливі з інститутів Луганська, Кривого Рогу та Запоріжжя. Сказати, що два виступи в Тель-Авіві були успішними, значить нічого не сказати. Успіх був повним. Першого квітня вже на рідній землі в рідних стінах "Ексцентрик" в повному складі жартував на всю котушку. Оскільки жарту в один День сміху не вмістилися, то довелося продовжити наступного дня. Не відстав від колег по веселій сцені і "Запасний вихід", що ліцедівав у Палаці культури СМНВО ім. Фрунзе.

ЧАСТОЧКА ДУШІ

ку мама, співробітник конструкторського відділу ВО "Хімпром". Можливо, допомагає в навчанні і різнобічність інтересів. Музична освіта по класу фортепіано і досвід, набутий у колективі народного танцю університету, начебто не мають ніякого прямого відношення до економіки, але то лише на перший погляд. Не випадково ж у технічних вузах Заходу серед обов'язкових дисциплін значаться історія і поезія, і музики, бо — як стверджують психологи — це сприяє розвитку особистості.

Втім, не все так уже й гладенько в її житті. Не може нормальна людина бути безтурботною, коли навкруги від усіяких негараздів і неба іноді не видно. Та песимістичні нотки все ж не переважають. Людина живе надією — ця стара, як світ оцей, істина допомагає Тетяні тримати внутрішню рівновагу. Хоча іноді і здається, що байдужість з бездушністю проникають у всі щілини сьогодення, вона вважає, що багато чого залежить і від нас самих.

"Аби кожен хоча б часточку душі вкладав у те діло, яким займається, навіть у буденність навчання, то навкруги обов'язково б посвітлішало", — говорить студентка. Важко з нею не погодитись. Щось є в її обличчі таке, що змушує запитати, чому вона не бере участі в конкурсі красунь. "Не мос це, — відповідає. — Гарно ставлюся до таких заходів, але не мос". Ну що ж, їй видніше. Поки що і вузівські, і життєві іспити складає вона на відмінно.

Нехай і надалі щастить, щоб обличчя Тетяни було завжди таким усміхненим, як на цьому фото.

УВАЗІ ЧИТАЧІВ

До редакції газети останнім часом почали звертатися співробітники відділів, кафедр, студенти з одним і тим же запитанням: "Чому не надходить "Резонанс"? У минулому році яких перебоїв не було..."

Вельмишановні доброді! Цього року газета надходить вчасно всім, хто її передплатив на 1994. Якщо ж ви за клопоти не зробили цього вчасно, то ще й тепер можете встигнути. Занесіть до редакції 5000 (п'ять тисяч) купонів і регулярність доставлення виданих номерів ми вам гарантуємо.

МАРЧУКА Віктора Миколайовича,
доцента кафедри основ проектування машин
з 60-річчям
СОЛОГУБОВСЬКОГО Валентина Миколайовича,
пенсіонера, в минулому старшого викладача кафедри
ТКМ
з 75-річчям
ЧУПАКОВУ Людмилу Георгіївну,
колишню співробітницю вузу а нині пенсіонерку,
з 70-річчям.

Зичимо нашим ювілярам усього тільки
весняного, квітневого, радісного.

МРІЇ ТА ДІЙСНІСТЬ

У дитинстві багато хто з хлопчаків мріє стати офіцером. Потім життя бере своє, дитячі мрії в більшості розвіюються. В армію ж коли потрапляють, то на солдатський пайок. Однак є ситуації, коли допомагає його величність випадок. Отож і в наших університетських хлопців з'явилася можливість здійснити свої дитячі мрії щодо офіцерства. В поточному році розпочинається підготовка офіцерів запасу з числа студентів денного відділення СДУ. Після проходження цієї підготовки на наших випускників чекатиме в армії служба вже не солдатська, а офіцерська.

ЗА ЗВАННЯ — АБИТУРІЄНТ

Незабаром в університеті відбудеться тестування випускників технікумів, професійно-технічних та медичних училищ, коледжів. Подібне проводиться вперше. Річ у тому, що за відповідним рішенням Міністерства освіти України, починаючи з цього навчального року, стати абітурієнтом можна буде лише за умови попереднього підтвердження своєї здатності до навчання у вузі. Диктант з української мови писатимуть усі, незалежно від фахового напрямку, а от які інші іспити — залежатиме саме від обраної спеціальності. Потенційних абітурієнтів-медиків чекає, наприклад, тестування з хімії та біології, економістів — з математики та іноземної мови.

Максимальна кількість балів, яку можна набрати — 180. Мінімальна — 91. Для цього річних випускників шкіл та гімназій подібним тестуванням будуть випускні іспити. Випускники ж усіх навчальних закладів минулих років тестуватимуться окремо.

Боротьбу з хатнім грибом, цим підступним псувачем деревини, можна вести як на рівні профілактики, так і на рівні його активного знищення. Відомо, що він розмножується спорами, які майже непомітні простим оком. Проростають вони на дерев'яних конструкціях, де є гігроскопічна волога. Профілактичні заходи зводяться до запобігання сирості. Будинок повинен добре провітрюватись.

Де ж може збиратись і надовго затримуватись волога? Звичайно знизу, в підпомісному просторі будинку. Там і виникають умови для проростання спор хатнього гриба та появи грибниці. Як і звідки надходить туди волога? В основному - з ґрунту. В середньому будинок займає площу 50 кв. м. Поверхня ґрунтових частинок має властивість вбирати й адсорбувати вологу, через що і утворюється так звана гігроскопічна волога. Її можна уявити у вигляді найтонших плівок з декількох шарів молекул, які утворюють уже плівкову вологу, що може пересуватись! — в світлі найновіших даних — є частково доступною для рослин.

Вода, яка заповнює найтонші ґрунтові канавки і пори (капілярні ходи), зветься капілярною вологою. Вона перебуває в крапельно-рідкому стані і під впливом меніскових сил може переміщатись в ґрунтових капілярах, а значить - повністю доступна рослинам. Досліди показують, що вода в капілярах може підніматись на значну висоту: у пісчанних ґрунтах на 0,3-0,6 м, у суглинистих — на 3-4 м, а іноді навіть на 6-7 метрів. Висота підйому залежить ще і від властивості змочування вологою частинок ґрунту, від температури води, а також пов'язана з річним циклом сонячної активності, зі зміною магнітної полярності сонячних плям, із взаємним розташуванням планет і місяця.

Усяке ущільнення ґрунту сприяє більш високому підйому капілярної вологи і сильнішому його зволоженню. Такий ґрунт чинить менший опір стистенню. Діставшись поверхні, вода випаровується. Тому в підпомісному просторі будинку (якщо немає хорошого виходу на зовні) скупчуються і надовго затримуються насичені водяні пари. Значить, одним із профілактичних засобів боротьби з хатнім грибом та просіданням будинку є звільнення капілярної вологи.

Профілактичні заходи потрібно розпочинати ще з вибору ділянки під будівництво і заготівлю якісної деревини. Ділянку повин-

СЕКРЕТ ПРОТИ ГРИБА

Не мешає попит на житло. І все більше його будується. Ні, не на будівельних майданчиках нових мікрорайонів, а на садах-городах та ділянках, що даються бажаючим стати володарям і власним котеджів. Гарна справа. Але - як і на шляху кожної з таких справ трапляються деякі неприємні несподіванки. Причиною однієї з них може стати, наприклад, хатній грибок. За певних умов він протягом короткого часу спроможний завдати значний пошкодження дерев'яним деталям будинку. Допомогти уникнути цього і поставити за мету свого дослідження Іван Григорович КАЛАШНИКОВ, співробітник кафедри теоретичної фізики. Стаття пропонується увазі читачів у скороченому варіанті.

на мати ґрунт з малою висотою підняття капілярної води і з хорошим відтоком опадової. Дерево найкраще зрізувати серед зими, коли припиняється рух капілярної вологи і завмерли всілякі шкідники. Деталі будинку, що підлягають постійному зволоженню (дошки підмосту, лаги, стінні колоди тощо) потрібно старанно антисептувати, гідрофобувати і облагороджувати.

Антисептування — це просочування деревини антисептиком, тобто хімічною речовиною, що викликає загибель різних шкідників. Антисептиком може бути, наприклад, хлористий натрій. Проводити цю операцію потрібно разів зо три.

Влітку, коли крона дерева покрита листям, то антисептувати можна тільки-но спляче дерево. На торець стовбура натягають гумовий мішок, з'єднаний шлангом з бочкою, що наповнена антисептиком. Зрізане дерево здатне вбирати водяні розчини, аж поки не зів'яне листя.

Облагородження деревини — це забарвлення її в якийсь колір, надання потрібних якостей: вогнетривкості, закам'янілості тощо.

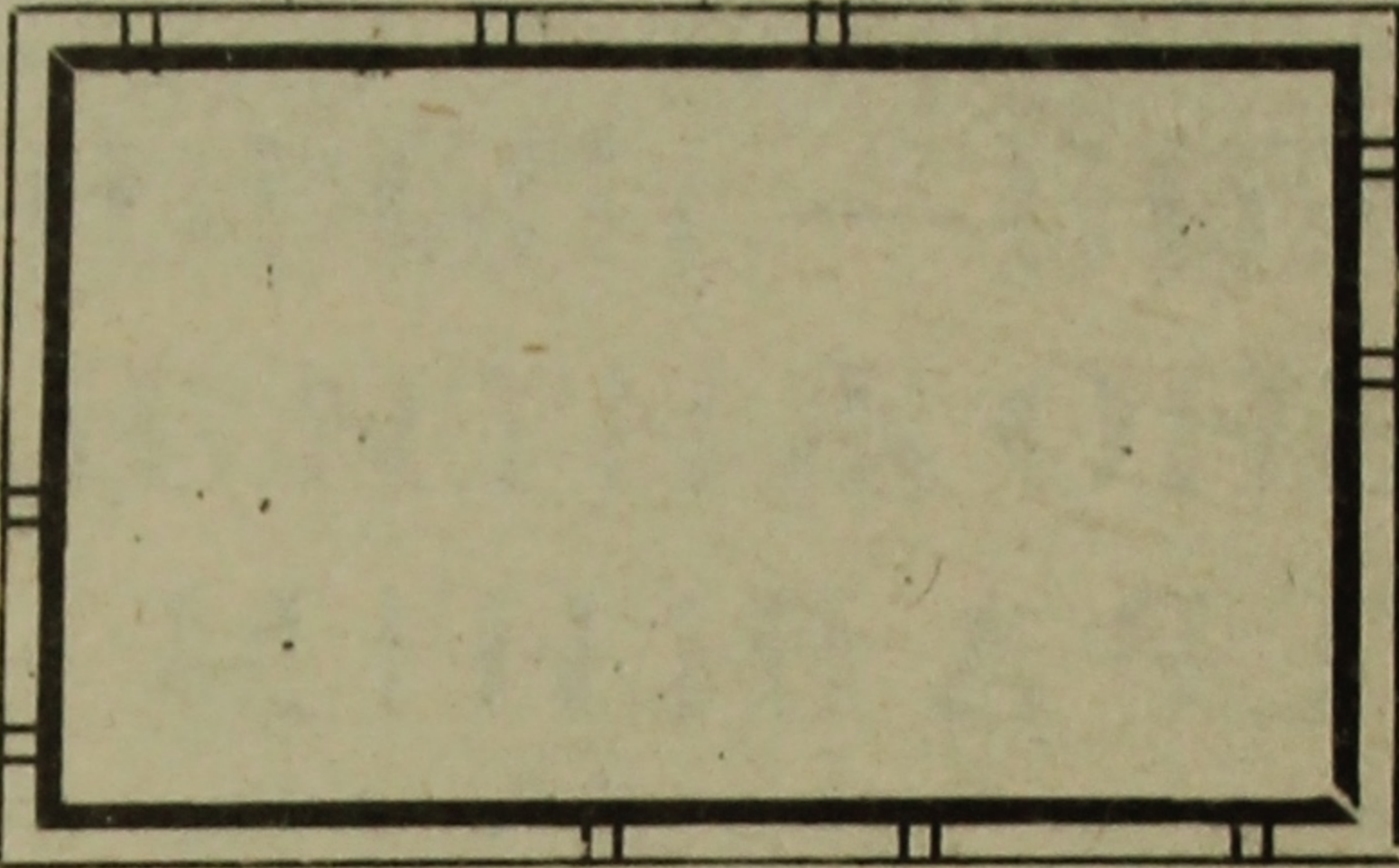
Гідрофобування — це надання деревині властивості незволожуватись шляхом покриття такими речовинами, як парафін, жири, смоли і т.п.

Будинок ставляють на цоколь фундаменту. Цоколь і сам фундамент виготовляють із міцного пористого матеріалу шириною 0,5-0,6 м. Висота цоколя над рівнем землі — 0,6-0,8 м. Чим вищий цоколь, тим краще виходить капілярна волога з під фундаменту і тим менше просідатиме будинок.

Щільний дерев'яний поміст будинку закриває близько 15 кубічних метрів повітря, в яке випаровується капілярна волога. В цьому об'ємі скупчуються ці насичені пари. Тут можуть виникати умови для проростання спор і розвитку грибниці хатнього гриба.

Для того, щоб такого не було, необхідно виводити вологу з цього простору. Існує кілька шляхів.

ПОЗАБУДИНКОВИЙ, тобто через спеціально зроблені в цоколі фундаменту отвори: розміром 0,06-0,1 м, на відстані 0,14-0,2 м від верхнього краю цоколя (приблизне розміщення дивись на малюнку).

З кожного боку цоколя будинку відстань між отворами 1,6-2 м. Якщо робити внутрішній огляд фундаменту проти годинникової стрілки, то перший отвір з одного боку буде на відстані 0,1 м від наступного. Це забезпечує чудову вентиляцію підпомісного простору. Переваги такого шляху: капілярна волога не потрапляє в кімнати; наявність досконалої вентиляції. Недоліки: свчасно закривати отвори, коли після перших заморозків припиняється рух капілярної вологи, та відкривати їх навесні; можливість проникнення зовні під підлогу гризунів, спор хатнього гриба тощо.

ВНУТРІШНЬОБУДИНКОВИЙ ПРИРОДНИЙ. Це звичайний вихід капілярної вологи з-під підлоги в кімнати через отвори, зроблені в плитусах та само-му помості по кутках. Переваги: неможливість проникнення гризунів та грибних спор; відповідає потреба систематично

відкривати та закривати отвори. Недоліки: занадто зволожується повітря в кімнатах, що призводить до сприятливих умов для проростання спор і розвитку там грибниці хатнього гриба; необхідність постійного провітрювання усього будинку; збільшується загроза влучення блискавки в будинок, який має місцеве опалення з димарем. А вже перед громом виникає висхідний потік теплої капілярної вологи через димарем. Втім, цей недолік легко ліквідується своєчасним закриттям димаря, встановленням громовідводу, яким може бути і заземлена цюгла телеантени.

ВНУТРІШНЬОБУДИНКОВИЙ ПРИМУСОВИЙ. Цей шлях можна ще назвати більш чітко: внутрішньобудинковий комбінований, або природньо-примусовий. При закритому димарі шляхи виходу капілярної вологи з-під підлоги тіж самі, що і в попередньому способі. З відкриттям же димарю з'являється другий примусовий вихід, ще дівіший, коли топиться піч. Переваги: досконала вентиляція підпомісного простору і кімнат, що всуває можливість виникнення сприятливих умов для хатнього гриба; унеможливленість проникнення з вулиці гризунів та грибкових спор; значно поліпшується процес горіння в топці і зменшується загроза пожежі; мінімальна ймовірність просідання будинку; економиться цегла при будівництві цоколю фундаменту та пчного опалення. Недоліки: необхідність встановлення громовідводу, якщо будинок зводиться на ґрунті з високою вологістю.

Виходить, що найефективніший шлях виходу капілярної вологи — третій. А як же практично цього досягти? Дуже просто.

Закладають фундамент під будинок звичайним способом. Цоколь фундаменту по периметру будинку роблять суцільним і вищевказаної висоти. У цоколі ж фундаменту під внутрішньобудинковий стіни роблять - на рівні ґрунту - отвори розміром 0,06-0,13 м (у дві цеглини) на відстані 0,5 м один від одного. Під лаги встановлюються цегляні стовпчики, між якими - 0,4 м. Гідроізоляція між стовпчиками і лагами обов'язкова. Мінімум віддалення лаги від ґрунту 0,13 м.

І ще одна важлива деталь. Крайній стовпчик від стіни повинен знаходитись на відстані 0,2 м. Є певний секрет і в тому, як закладати фундамент під грубу. Зокрема, він робиться не суцільним, а з взаємопаралельними отворами.

3 пошти "РЕЗОНАНСУ" МЕНІ СТРАШЕННО СУМНО

Добридень, "Резонансе"! Прочитав декілька твоїх номерів і вирішив надіслати листа. Ти потроху перетворюєшся на зведення інформбюро. В чомусь — це гарно, а в чомусь — погано. Я студент університету. Знаєш, мені страшенно сумно, сумно постійно — від оцієї щоденної облудності. Таке враження, що все навкруги повідно, але невпинно затягується в болото. Незримо, та відчутне болото. Тож і хочу запропонувати газеті нову рубрику — "Сумна поезія", яка для мене це відіграла хоч якусь роль. Відкриси — добре, ні — будемо разом пливти просторами житейського болота. Надсилаю декілька своїх творів. Заклич — можливо, відкликється хтось, такий же, як і я.

З повагою Влад.
Від "Резонансу". Оскільки перспектива мандрів по житейському болоту разом з Владом аж ніяк не влаштує, вирішив оприлюднити двійку твоїх творів. Можна вважати це відкриттям рубрики "Сумна поезія", в якій можуть бути надруковані вірші тих, хто відгукнеться на заклик, зроблений на прохання нашого дописувача.

СТИХОПРОЗА "ДОЖДЬ"

Лишь тучи закрывают небо, в далеком городке
В подвале роддома рождается малыш
С ботинком на ноге и важностью в глазах.
Он — Дождик.
Его никто не знает там, он просто мальчик.
И даже его мать — старуха-алкоголик
Не ведает, что сын давно уже имеет имя
Одно и то же — Дождик.
И, только что родившись, выходит он во двор
Чтоб покричать на небо и поскакать по камням.
Ну а потом пойти по адресу, записанному в мозге.
Кем — неизвестно.
А там — постучать в окно и передать привет
Пустому дому от бывшего его хозяина.
И, услышав вздохи стен, убежать подальше

* * *

Повисла над антеннами домов
В тяжелом воздухе сонливая звезда,
Как падший ангел чьих-то детских снов,
Как юноши смешная борода.
Царица продырявленных горшков,
Любимая игрушка для семьи,
Она не знает крепости замков,
Неся с собой простынные огни.
Сражаясь с медью проволочных дней,
Она всегда любила мастеров,
И каждый, прислонившись носом к ней,
Желал почуять слышать: "Будь здоров!"
И в дохлом воздухе сонливая звезда
Качалась над антеннами домов,
Светила из созвездья Дураков

У ЧОТИРИ РОКИ — ЯНГОЛЬСЬКИЙ ГОЛОС І 122 КІЛОГРАМИ

Про цього рекордсмена серед малюків уже писала преса. Сьогодні Родріго Васконкельосу 4 роки, він має зріст 182 см і вагу понад 120 кг. І що цікаво: неабияк співає! Зараз він естрадна сенсація Бразилії.

Підкорив Латинську Америку, збирається на гастролі до Сполучених Штатів, награв кілька чудових платівок. Критики визначають його голос як "могутній", а також "янгольський".

Співає пісенки в стилі рок. "Полонить світ штурмом, — пророкує Роберто Дос Сантос, музичний критик, агент і менеджер Родріго Васконкельоса. — Підкорить серця най-

ривередливіших прихильників року. Він кращий, ніж Стінг і Майкл Джексон, разом узяті". Майже двометровий "малюк" понад свій вік розумово розвинутий. Читає, пише, знає ноту, має високий інтелектуальний показник, який приніс би славу не одному дорослому інтелектуалові.

Коли позує для знімків разом із матір'ю, біля неї має вигляд велетня. На сцені

співає в одних трусах — це вражає публіку, а він відчуває себе при цьому невимушено, натурально.

Та незважаючи на все — він чотирирічний хлопчик, любить електронні іграшки, кубики та іграшкових солдатиків. Природа з ним недобре пожартувала. Та ніхто не має до неї претензій, і найменше сам Родріго.

ПАМ'ЯТНИК — монумент, меморіальна споруда (обеліск, плита, піраміда) — пам'ятник; речі, що належать до культури минулого, також рід дана на згадку, ще книжка, де викладаються певні відомості чи настанови — пам'ятка (товариство охорони пам'яток історії та культури); невеличкий монумент на могилі — надгробок.

ПЕРЕПІСКА — певний процес копіювання уже з написаного по-українському — буде переписка, переписування; писання листів та одержання на них відповідей зветься по-українському листування, а дія — листуватись.

СЛУЧАЙ — має два українські варіанти: нагода; пригода. Від цього часті випадки неправильного їх вживання. Щоб уникнути прикрих помилок, запам'ятайте, що іменник нагода означає "випадок" (здебільшого сприятливий); "Нагоди стріляти не було" або випадок, що зумовив якусь дію: "Ольга здогадувалася, що Ігор шукає нагоди заговорити до неї". А іменник пригода вказує на якусь подію, на якусь бувальщину: "Кожна пригода — до мудрості дорого" або й на лихо, звідки й походять словосполучення: "Цей випадок нещасливий, — він мовив навмання, не знаючи, що вигадка зійдеться з правдою".

СОВПАДАТЬ — дієслово співпадати нема в українській мові. Натомість у нашій мові є слова, що цілком відповідають значенням цього російського слова: збігатись ("Погляди декана та його заступників на навчально-виховний процес збігаються"); сходитись ("Дивує, що його слова та вчинки не зовсім сходяться"); зійтись ("Цей випадок нещасливий, — він мовив навмання, не знаючи, що вигадка зійдеться з правдою").

ПРИБЛИЗНА
МОВА —
ПРИБЛИЗНА
ЛЮДИНА

БИЛЕТ — перекладається як квиток. Слово ж білет живиться тільки в трьох випадках: кредитний, банківський, екзаменаційний.

ГРАЖДАНСЬКИЙ — належний до певного колективу людей (громади) — громадський: "Тут кінчалось місто і далі лежав громадський вигін"; прикметник громадянський вказує на суспільство або людність країни, на все громадянство, що підлягає законам держави й виконує пов'язані з цим обов'язки. Від цього маємо вислови: громадянські права, громадянська війна тощо; властиве українській мові і слово цивільний, яке вживається як протилуга до слова військовий — цивільний одяг, цивільний кодекс — протилуга до карного кодексу, цивільний шлюб — на відміну від церковного.

ДВОЕШНИК — назва студента з поганого успішністю завдає чимало прикрошів і клопоту. Слово ж це походить від "двійка", яке змінюється не за фонетичними, а за морфологічними законами: у родовому та інших відмінках, де буде відкритий склад, і не переходить в

ПРИЙНЯТО ПЕРШОКУРСНИКІВ... ДО ДОКТОРАНТУРИ

Сумський державний університет вийшов на шлях свого розвитку. Що його тут чекає? Звичайно, не самі лише лаври. Та щоб і тернів було менше — давайте думати, давайте якось разом розбудовувати наш вищий навчальний заклад.

**Від кожного —
думка,
університетові
— ідея**

Кожен скаже вагому думку, висловить слушне зауваження — і, дивись, народиться цінна ідея. Тож запрошуємо всіх викладачів, співробітників, студентів висловитися на сторінках газети з приводу того, яким вам бачиться СумДУ.

ДОБРОГО НАМ ДНЯ

І під час перебування в США, і після повернення мені найчастіше задавали питання: «Яке найкраще враження від поїздки?» Тоді та й тепер, коли Америка лишилася за північною межею, говорю одне: «Найкраще враження залишили люди!» Атмосфера доброзичливості оточувала нас повсюди. Однак найбільше нам, зрозуміло, доводилося зіштовхуватися з викладачами та студентами: протягом двох місяців ми жили щоденно американського університету. І зараз мимоволі порівнюю ті враження з ситуацією, в якій день за днем тече наше життя.

Про економічні, соціальні, політичні, інші проблеми нашого важкого сьогодення говорити не буду. Наголошу на тому, що залежить тільки від нас самих — на почутті власної гідності, на повазі до оточуючих, на вмінні відчувати себе частиною того цілого, суть якого передаємо словами «університет», «освіта», «інтелект», «особистість». Там, за кордоном далеким, це проявляється в усьому, починаючи з товариської посмішки та життєрадісного «hi!», почутого від усіх, кого зустрінете на території університету, і закінчуючи бездоганно чистими стінами та партами. Навіть 12-13-літні хлопчики-бейсболісти, які проводять літо в університетському спортивному таборі (а багатьох із них, як нам сказали, можна віднести до категорії «важких підлітків»), відкриють перед вами двері, поштиво відійдуть, впускаючи до ліфту. Бруд, гамір, крик або просто голосні розмови, грубі слова, які опутують вас, коли проходите мимо групи студентів, та інше, характерне для нашого молодіжного середовища — не зустрінуться вам у американському університеті. Ви там побачите по-юнацькому веселих, захоплених хлопців і дівчат, які грають у теніс чи бейсбол на багаточисельних майданчиках або займаються карате прямо на газонах університетського кампуса.

Університет — це «Alma Mater», це місце, де молода людина формується і як особистість, і як спеціаліст. З розуміння цього і випливає у них ставлення до навчального закладу. Повага до досвіду та знань — основа взаємостосунків студентів і викладачів, при цьому ще й досить демократичних. Безперечно, є в західних університетах правила, які регламентують життя студентів у гуртожитках; є адміністрація і адміністративні заходи впливу; певно ж, трапляються у них і порушення, але є «Кодекс честі», «Кодекс поведінки університетської громади» (до речі, останнє слово якнайширше характеризує університетський дух) — виконання яких контролюється всіма та кожним і, перш за все, вимогами, які висуваються до самого себе.

«Чесність, чистота, порядність у всьому — ось першочергові вимоги до всіх членів університетської громади. Кожен студент відповідає за свою поведінку в соціальному і академічному середовищах, добровільно беручи на себе зобов'язання дотримуватися правил та Статуту університету, а ще — нести особисту відповідальність за їх порушення. Максимальна свобода особистості — нагорода тим, хто визнає, що свобода передбачає відповідальність», — саме так записано у «Кодексі поведінки» одного з американських університетів. Хотілося б, щоб ці слова стали частиною «Кодексу честі» нашого університету. І не в якомусь там майбутньому, а вже зараз, у період нашого народження. Адже як характер дитини формується з перших днів, так і традиції, і риси обличчя університету потрібно складати з перших днів його існування. Давайте задумаємося над цим і зробимо так, щоб у наших стінах панував дух поваги до знань і культури. Закінчити свої замітки хочу словами, які ви почуєте від американця, зустрівши його ранком на університетському подвір'ї: «Have a fine day!» (Доброго вам дня!). А яким буде цей день насправді — залежить від кожного з нас.

Г.І.Литвиненко,
завідувачка кафедри іноземних мов.

Питаннями, які стосуються галузі природокористування, ми займаємося з 1969 року. Десь із семидесятих років у нас уже була створена школа економістів-екологів. Не буде перебільшенням, коли скажемо, що ця школа стала лідером у наукових розробках заданого напрямку як у всьому колишньому СРСР, так і в Україні. Широку наукову роботу вели ми в галузі економічних збитків від забруднення повітряного басейну, яка йшла по програмі Держкомітету з науки і техніки.

Від самого початку взяв курс на формування групи вчених із людей, яких або особисто знав, або вчив. Із першого потоку випускників це були Л.Г.Мельник, А.В.Чупіс — уже доктори наук, Е.Г.Козін — кандидат. Потім приєднався другий потік: В.М.Боронос, Ю.В.Панасовський, О.І.Карпіщенко. Розширювалась і сфера нашої діяльності. Спершу було визначення збитків у повітрі, потім — водні ресурси,

далі — все навколишнє середовище.

З часом приєднався ще й третій потік обдарованих випускників: Ярош, Мишенін, Семененко, Кислий, інші — які також захистили кандидатські дисертації. У 1991 році було створено спеціалізовану раду по захисту кандидатських дисертацій у галузі економіки природокористування.

Тож, як бачите, базу закладено солідну. І хоча зараз економіці та й усій науці живеться суцільно, ми замислилися над днем завтрашнім, над тим, як не розтрусити набутків, а зберегти їх і примножити. Шлях тут тільки один — вчити людей, готувати вчених високої руки. Відряджати ж кудись на навчання — не по кишені. А кадри для доцентів? Отут і підійшли до розуміння необхідності створення власної докторантури. Нас у цьому підтримала адміністрація. Активну допомогу в «пробиванні» потрібних документів надав проректор з

науко й роботи В.А.Хворост. Результат усім відомий — Міністерство дозволило при Сумському університетові відкрити постійну докторантуру по спеціальності 08.00.19 — економіка природокористування, та разовий прийом по спеціальності 08.00.05 — економіка управління, організація управління народним господарством. Зауважу, що далеко не всі університети України, з 14 існуючих, мають докторантуру.

Зараз проведено прийом докторантів. На першу спеціальність, право керівництва якою надано мені, зараховано доцента А.Ю.Жулавського, на другу — В.М.Бороноса (керівник професор Л.Г.Мельник).

Оце така ситуація на сьогоднішній день. Що буде далі — побачимо. Наперед говорити не буду, хоча є плани з прогнозами і на 1995 рік, і на 2010, і навіть далі. Та про це — потім.

О.Ф.Балацький.

ПРОКУРОРСЬКИЙ НАГЛЯД

У рамках правової просвіти нещодавно відбулися дві зустрічі студентів університету із заступником прокурора обласного центру Анатолієм Сергійовичем Луциком. Перша — зі студентами АВ-факультету і маш-фахівцями, а друга — з хіммашівцями та економістами.

Незважаючи на фахові відмінності, всі присутні без винятку слухали виступ прокурора з однаково неослабною увагою і цікавістю. Ще б пак! Інформація — найостанніша, з перших вуст. Щоправда, інформація ця не з розряду радісних, та що вдієш: потяг до «кримінальної хроніки» — одна з найд-

ревніших рис людства. До того ж, інформація давалася носієм не для того, аби приголомшити слухачів чималою кількістю та подробицями вбивств, пограбувань, згвалтувань та інших тяжких злочинів, а для того, аби на конкретних прикладах дати деякі корисні поради, що можуть стати в нагоді будь-кому в будь-яку мить нашого небезпечного, розхристаного часу.

З ким не слід «ділити чарку» (аби похмілля не було кримінально гірким); до кого і в яку машину не варто сідати (аби не заїхати туди, куди аж ніяк не збиралися); що треба і чого не треба купувати у вуличних крамарів (аби

не купити «кота в мішку») і т.д. — все це начебто прості істини, але саме знання отієї простоти і бракує тим чисельним громадянам, котрі щодня умудряються вскочити в ту чи іншу халепу з карним присмаком. А серед них, як не прикро, чимало і студентів зі студентками, які нічим, крім здорового глузду, не захищені від спокусу та принад оточуючого середовища. Отож подібний прокурорський нагляд за станом здорового глузду нашого студентства аж ніяк не можна вважати зайвим. Навпаки, побільше б таких, аби в міліцейських зведеннях поменше фігурували прізвища студентів СумДУ.

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ "НА ОБОЛОНІ"

Про те, що вчитель повинен бути актором, знає кожен педагог. Певно, з цієї тези й виходили в Сумському державному педагогічному інституті, коли створювали студентський театр «На оболоні». І минуло відтоді не багато — не мало — 20 років.

— То ж багато це чи мало? — запитують самі себе члени театру, і тут же відповідають: — Багато. Адже через театр пройшло не одне покоління студентів-артистів і глядачів. З другого ж боку — мало. За рік ставилося один-два спектаклі.

Студентський театр «На оболоні» народився в 1973 році постановкою п'єси М. Анчарова «Драматична пісня». Це сценічний варіант роману М.Островського «Як гартувалася сталь». Взагалі-то, на початку своєї творчої біографії театр часто звертався до теми глибокого патріотизму. Світло рампи тут побачили п'єси «Весняний день тридцятого квітня» О. Зака й І. Кузнецова, «Четвертий» К. Симонова.

Та все ж головні роботи були про інше: філософське усвідомлення життя, боротьба Добра і Зла, Любов і Ненависть. На ці довчні проблеми актори прагнули розкрити власні погляди через «Маленькі трагедії» О.Пушкіна, драму французького письменника Ж.Жироу «Електра», сатиричну комедію К.Чапека «З життя комах», трагедію Л.Андрєєва «Життя людини» тощо.

ПРО КАРТОПЛЮ

Науково-виробнича система з насінництва картоплі «Меристема» Сумського сільськогосподарського інституту широко відома як в Україні, та і далеко за її межами. Адже картоплярі вузу, очолювані професором Миколаєм Дмитровичем Гончаровим, займаються виведенням нових високопродуктивних сортів бульб, не вражених вірусами, які дають максимальні врожаї. Звичайно ж, більшість сортів прив'язано до земель Сумщини.

В усі роки «Меристема» обслуговувала колективні сільськогосподарські підприємства та державні організації. З нинішнього року ситуація змінилася: придбати меристмні бульби може кожен бажаючий, у кого є ділячка посидити.

Певно ж, що чимало співробітників університету з настанням теплих днів почали подумувати про насіння, яке виявиться не пустоцвітним. Адже відомо, що від його якості залежить і якість урожаю. Тож якщо ви не знаєте, який сорт картоплі дасть максимальний урожай чи оздоровить ґрунт, або хочете дізнатися про те, як правильно вирощувати картоплю, якими засобами боротися з хворобами та шкідниками, щоб не завдати шкоди собі, а може виникло у вас бажання придбати здорові насіннєві бульби — звертайтеся до фахівців НВС «Меристема». Всі довідки за телефоном 28-88-06.

І насамкінець, застереження учених — не купуйте насіннєву картоплю на базарі та у незнайомих людей. Вона може бути хворою і заразить усю вашу землю.

В репертуарі оболонців і водевіль Євгена Рзніченка «Граємо ретро, або Павучок». Сам Євген, окрім драматургії, займався ще й педагогічними науками в цьому вузі, був серед зачинателів театру. Та й зараз, працюючи вчителем, грає в спектаклях. Чимало також для театру зробили Г.Свердленко, С.Кононенко, А. Рудь, Г.Колесник, С.Карпенко. Біля витоків театру стояв Олександр Олександрович Васильєв.

Добрі традиції, започатковані 20 років тому, з успіхом продовжують О.Туляков, С.Над'ярний, А.Тимошина, О.Галай, Ю.Будянский. Зайняті в театрі студенти практично всіх факультетів. Та тут є і один цікавий парадокс — головними «постачальниками» акторів виступають фізико-математичний факультет та іноземних мов. На питання «Чим це викликає?» в СДП ніхто відповіді не може.

Знайшовся в біографії театру й ще один парадокс — за межами області його знали більше, ніж у самому місті. Оболонівці показували свої роботи в Ленінграді (до Санкт-Петербурга ще не запрошували), Харкові, Києві, Одесі, Черкасах. Театр двічі був лауреатом всесоюзних оглядів-конкурсів самодіяльного мистецтва, з 1986 року носить звання народного.

Зараз у колектива великі плани, всі актори націлені на роботу, готуються до подолання гастрольних доріг.

ВІДРАДНИЙ ФАКТ

Як не дивно, в наш крамарський час, коли майже все довкола продається і купується, є виявляється місце і для вчинків, продиктованих бажанням не щось взяти, а віддати. Причому не що-небудь, а власну кров. Зробили це 115 студентів нашого університету, відгукнувшись на заклик взяти участь у Дні безоплатного донорства. Найбільше серед них — медфахівців (і це зрозуміло, так і повинно бути).

В основному учасники цієї акції милосердя — студенти першого та другого курсів, і було їх більше 115, але взяти кров у всіх бажаючих не змогли — забракло потрібних обладнання та реактивів. Називати якісь окремі прізвища донорів мабуть не варто, бо всі однаково заслуговують на повагу і подяку — не тільки тих хворих, котрим їхня кров стане рідною, а всіх, хто розуміє неперемінну цінність справ, які виражаються в словах «добро», «взаємодопомога», «любов до ближнього» і без яких сьогоднішньому дитинству (уособлює собою оте дівча на фото) марно чекати в майбутньому якоїсь віради.

Без відриву

Як відомо, в Україні прийнято Закон про нові правила дорожнього руху, що вводиться в дію з 1 травня поточного року. У зв'язку з цим між СумДУ і місцевим Товариством сприяння обороні України (колишнє ДТСААФ) укладено угоду, згідно якої перенавчання наших водіїв відбувається, як-то говориться, без відриву від виробництва. З цією метою створена група в складі 88 власників особистого автотранспорту і 10 водіїв університетського гаражу. Шасливі дороги.

Значною подією в освітянському житті Сумщини стало проведення обласної олімпіади школярів, організатором якої було Управління освіти, а наш університет виступав у ролі співучасника з таких дисциплін, як математика, фізика та біологія.

Серед основних завдань подібних олімпіад:

— виявлення особливо обдарованих учнів та надання їм допомоги у виборі професії, а також залучення до навчання в СумДУ;

— підвищення інтересу до поглибленого вивчення базових та фахових дисциплін, прищеплення певним колам учнівської молоді навичок дослідницької роботи, пропаганда досягнень науки і техніки;

— залучення професорсько-викладацького складу і аспірантів університету до активної допомоги навчально-виховним закладам у поліпшенні різних сторін навчального процесу.

Цікавим моментом стало включення до складу журі олімпіади голів предметних комісій університету, що дало змогу їм зблизька розгледіти і тих, хто через певний час буде претендувати на звання студента. Втім, переможці олімпіади, тобто ті, хто отримав дипломи I, II та III ступеня — уже сьогодні, ще будучи школярами, вже стали першокурсниками. Адже згідно відповідного положення вони зараховуються у вуз без вступних іспитів і без співбесіди.

Театралізований пролог "Сторінками історії", конкурс науково-технічної творчості та конкурс винахідників і раціоналізаторів, виступи дитячих колективів художньої самодіяльності, вистави нашого, університетського, СТЕМу та обласного театру юного глядача — і це не весь перелік того, що відбулося в рамках одного заходу: ювілейних урочистостей з приводу 50-річчя обласної станції юних техніків.

Тривали вони три дні, з 25 по 27 березня. Участь узяли юні техніки та їхні педагоги, керівники гуртків із багатьох кутків Сумщини. Згадували минуле, вітали ветеранів, приглядалися до майбутнього.

Символічно, що ці урочистості проходили в небайдужих до юні стінах СумДУ, адже значна кількість тих, хто в ті чи інші роки був вихованцем СЮТ (тепер обласний центр науково-технічної творчості молоді) ставали потім студентами саме нашого вузу. До речі, усього за 50 років існування станції в її гуртках займалося технічною творчістю понад 18 тисяч хлопців та дівчат.

Численні гості і всі бажані мали змогу ознайомитися з плодами творчості сьогоднішніх гуртківців. Шоправда, місця для експонатів було вочевидь мало, та все ж... М'які іграшки, інкрустації, вироби з соломки, тканини і дерева, макраме, фітодизайн, різноманітні проекти та моделі — все це приваблювало перш за все

Серед юних математиків право такого вступу на факультети ХМ, МФ і АВ отримали Віктор Якубовський (м.Ромни, СШ №4), Роман Руденко (м.Суми, СШ №10) і ще шестеро сумчан. Серед юних фізиків таких "студентів" — сім: Михайло Погрібний та Сергій Надточий з Конотопа, Марина Кибка з Шостки, інші — сумчани.

Тим з юних біологів, хто виявив бажання поступити за підсумками олімпіади на медичний факультет СумДУ, було запропоновано додаткове завдання, після виконання якого трое з

п'яти (учні Сумської гімназії №1) — Роман Наушко, Дмитро Сумцов та Володимир Чижик — пішли додому, маючи повне право вважати себе студентами-медиками.

Рішенням конкурсної комісії вручено і декілька заохочувальних дипломів, що надають право користування перевагою за всіх інших рівних умов при вступі до університету на спеціальності, де профілюючими вступними іспитами є математика, фізика або біологія. Серед володарів таких дипломів Володимир Бондаренко з Тростянця, Андрій

Моїсєєнко з Сумської СШ №17, інші.

Олімпіада зайвий раз підтвердила, що земля Сумщини здатна родити й родить таланти за будь-яких політичних та економічних умов.

На фото: напутнє слово проректора Сумського сільгоспінституту Ю.А.Злобіна; перший проректор СумДУ А.В.Васильєв вручає дипломи; щасливі переможці.

майстерно втіленими в матеріал дитячими мріями й уявленнями, яким притаманна безпосередність, незаштампованість.

Після занять у секціях та підбиття підсумків конкурсів з'ясувалося, що перше місце в загальнокомандному залікові дісталось юним шосткинцям, сумчани — другі. Різні люди — різні враження, але головне, що розіхалися учасники

ювілейних свят із упевненістю в тому, що їх творчість помічається і відзначається, а ще — відчувши небайдужість тих представників університету, які допомагали в проведенні конкурсів, підбитті підсумків тощо. І взагалі, комусь ці небайдужі університетські стіни обов'язково побачаться в мріях рідними, а це значить, що чийсь дитячий талент — який не тільки

привабливий, але й дуже вразливий — піде у своєму розвитку шляхом більш цілеспрямованим, а відтак і більш надійним.

На фото: поради директора ЦНТТМ; а може і справді вічний двигун?; біля стендів з експонатами.

Головною темою загальних зборів професорсько-викладацького складу, безперечно, стали результати рейтингу. Та це й не дивно, адже ще вчора були інститутом з трьохрічною самостійною історією, а сьогодні уже крокуємо в лідерах університетської шеренги. Що не кажіть, а відчуття радості огорнуло всіх присутніх у залі. Були й песимістичні висновки, мовляв, це якась помилка, і обійти Київський, Харківський, Львівський університети, що мають понад столітню історію, просто неможливо.

26, Одеса — 24. А от Харків — 1%.

Міцна середина у нашого навчального закладу по добору професорсько-викладацького складу. З науковими ступенями та званнями їх у нас 60 відсотків, що більше, ніж у 2 університетах і на рівні ще трьох. Натомість у Київському — 78%, у Чернівецькому — 72%, Одеському — 70%. Докторів наук у СумДУ 10 відсотків, у той час як у ВДУ — 3%, СУДУ — 5%, КУ — 17,5%, УЮА — 15%. Завідувачів кафедр, докторів наук у нас 55%, а в 7 університетах — 60-70, в Українській юридичній академії під 80 відсотків.

П'ятий показник у нас по кількості викладачів, які беруть участь у госпдоговірних НДР (25%). Приємно подивитися, що у 6 вузах не

навчання складає 25 кв.м. Київський університет, якому минулого року дісталися розкішні апартаменти колишньої партшколи, і то спромігся стягнути тільки 20 кв.м. От аби нам хтось підкинув приміщення (для юрфаку, наприклад), то, може, і обійшли б Херсонську філію Миколаївського кораблебудівного інституту, в якій тих метрів квадратних на одного аж 52.

На Сумський універсипадає також найвищий показник по забезпеченості комп'ютерними місцями на 100 студентів — 9,5. У Дніпропетровському університеті — він другий — тільки 8, у Київського — 3, а в юридичній академії взагалі 1. Хоча на загальнодержавному рівні цей наш показник не з гірших, та все ж приклад є з кого брати:

Про це ж, про необхідність націлюватися на роботу, а не на самолюбівання, говорили також і перший проректор, проректор з навчальної роботи А.В.Васильєв та проректор по науці В.А.Хворост. Їхні схвильовані слова стосувалися саме недоробок: як у навчальній роботі (аж надто хороші оцінки з деяких дисциплін і немає бажання застосовувати рейтингову оцінку знань тощо), так і в науковій роботі, коли договорів за госпдоговірною тематикою на одному факультеті гус-

СЬОГОДНІ — ПЕРШІ! ТА ПОТРІБНО ЖИТИ ДНЕМ ЗАВТРАШНІМ

Із доповіді ректора І.О.Ковальова.

— Якщо відволіктися від емоцій, а підійти до цього результату холоднокровно і з розумом, то, як на мене, ми повинні зробити такі ось висновки:

— по-перше, не зазнаватися і не піддаватися самообману під впливом цього результату. Адже ми самі прекрасно знаємо, як багато потрібно зробити для виходу на справжній університетський рівень не за формальними механічними показниками, а за духом, рівнем культури, наукового мислення, за рівнем підготовки студентів та наукових досліджень;

— по-друге, тепер до нас буде при-стальніша увага і всі хотітимуть пере-проверити, більше довідатися. Буде ой як незручно, коли до нас придуть і побачать ті чи інші недоліки (а їх чимало). Іншими словами, тепер уже, коли ми так висвітлилися, потрібно серйозно і кожному турбуватися про імідж нашого навчального закладу.

Усього зараз в Україні вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації 159. Із них класичних університетів — 14 (що складає 8,8 відсотка від загальної кількості); технічних університетів — 8 (5%); галузевих — 10 (6,3%); інститутів — 118 (74,2%). Працює в них 52 468 викладачів, із яких 4 301 докторів наук (8,2%), 26 423 кандидати (50,4%) і навчають вони 876 тисяч студентів (денна форма — 530 тисяч).

Для виведення рейтингу діяльність цих вищих навчальних закладів характеризували показники щодо формування контингенту студентів та науково-педагогічного потенціалу, впровадження державної мови у навчальний процес, інтеграційних зв'язків вузів, матеріально-технічного забезпечення навчального процесу та стану соціальної інфраструктури тощо. Загальна сума цих показників і вивела наш навчальний заклад серед університетів на перше місце. Та окрім загального, велику цікавість викликає конкретне, тобто те, в чому ми ведемо першу роль, а в чому навіть до дублерів не дотягуємо? Саме цю інформацію ми й донесемо до читачів.

Безсумнівно, навчальні заклади існують для студентів, а не навпаки. Тож і конкурс на навчання є вагомим показником як усієї роботи вузу, так і його популярності. На денній формі навчання — з двома чоловіками на місце — ми тримаємося чіткої середини: обігнало нас 7 університетів і саме 7 відстало. Серед тих, що попереду, Українська юридична академія — майже 4 чоловіки на місце, Прикарпатський та Сімферопольський — 2,6. До Чернівецького та Східноукраїнського університетів прийшло 1,6. Значно гірші справи на загальнодержавному рівні у нас із заочниками — 1 чоловік на місце. Такого більш ніхто не досяг. ХДУ має 1,2; ПУ — 3,5; УЮА — 3; СДУ — 2,7. От де рости й рости. Натомість є приводи думати іншим про ріст, коли подивитися на таблицю відсотку збережених на перший курс за договорами. У Сумського та Львівського університетів цей показник сягає 29%. Найближчі переслідувачі (Дніпропетровський і Волинський) мають

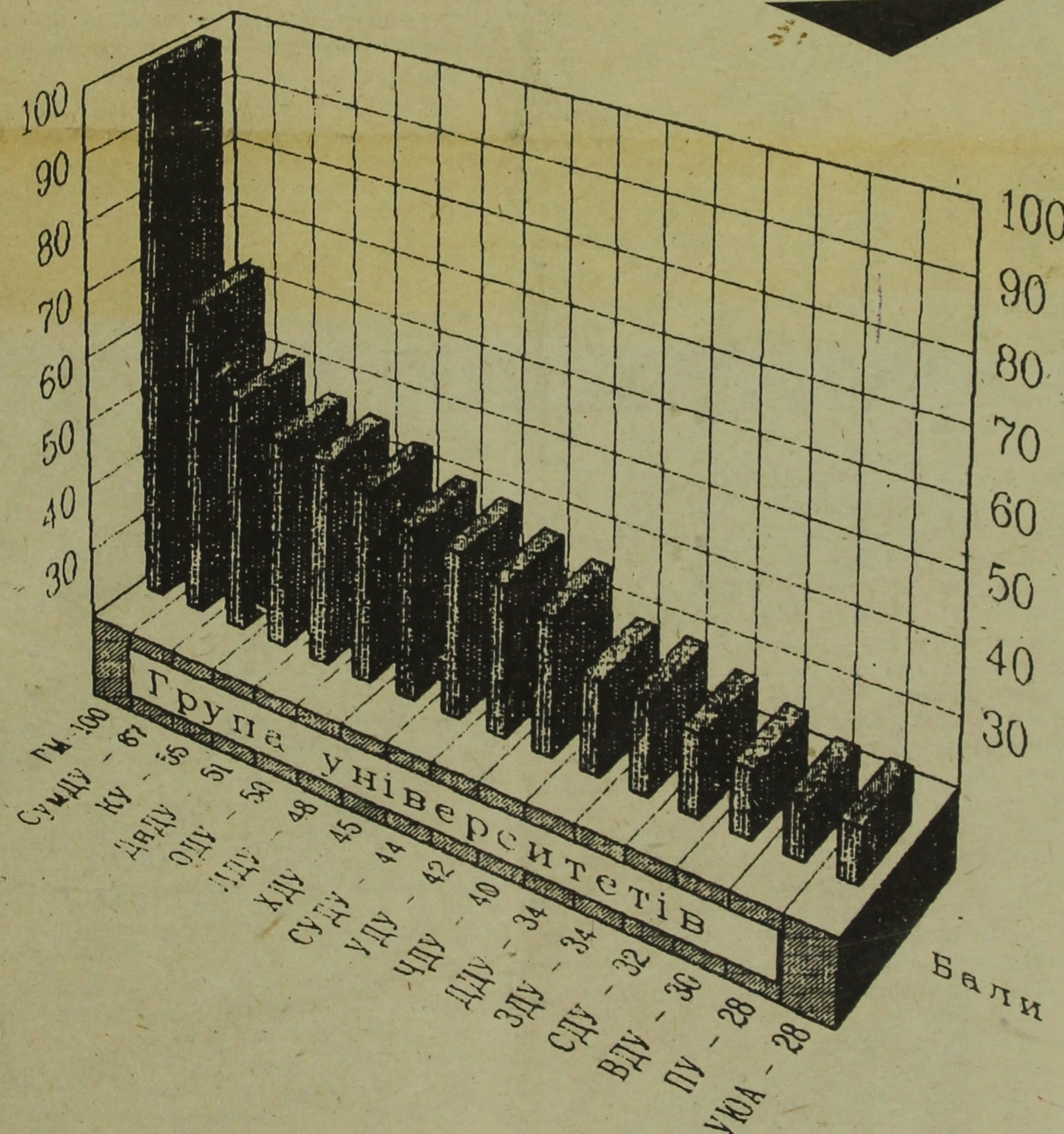
набирається таких і десяти відсотків. У той же час неабияк привід для роздумів дає показник Східноукраїнського університету — там 90 з гачком відсотків викладачів опікуються накою.

Різноманітність на загальнодержавному рівні виглядає впровадження у нас державної мови. Дев'яносто відсотків минулорічних абітурієнтів склали вступні іспити з української мови, що є п'ятим показником серед університетів. Та й студентів першого курсу, які не вивчали української мови, у нас теж, в порівнянні з іншими, не дуже багато — менше 10%. І в цей же час кількість академічних груп, у яких викладання ве-

в Черкаському інженерно-технологічному інституті отих комп'ютерів 50 на 100 студентів-стаціонарників. Живуть же люди.

Віднаходяться хороші приклади й по забезпеченню підприємствами громадського харчування: в ряді навчальних закладів він уже кілька років поспіль тримається 100 відсотків. Щоправда, жоден з університетів до цього не дотягся. Наближаються Одеський та Київський, занадто аж відстають Прикарпатський, Волинський та юридична академія — менше 40%. СумДУ підходить до 60%.

У результаті опрацювання і склалася таблиця рейтингу, яку ви бачите на цьому малюнку.

Із доповіді ректора І.О.Ковальова:

— Наступного року будуть переглянуті критерії оцінки роботи вузу та визначення його рейтингу, і в їх розробці ми повинні взяти активну участь, аби втримати сильні сторони і підтягнути слабкі, якщо хочемо залишитися на такому почесному місці. Звичайно ж, працювати потрібно не заради самих по собі цифр, а заради досягнення дійсно високого університетського рівня. А поки що не маємо права називати себе кращими серед університетів України. Язик щось не повертається.

детсь українською, теж у межах 10 відсотків. Менше тільки в Харкові, Донецьку та Одесі. Навіть у Дніпропетровському понад 20%, не говорячи вже про Львівський (93%), Прикарпатський, Волинський (90) і т. д.

Навчально-науково-виробничі та навчальні комплекси не лише в нас не розвинені до належного рівня. Тільки ХДУ в цьому наближається до 20, ще вісім університетів знаходяться в межах 4-8.

П'ятий показник у СумДУ по кількості випускаючих кафедр, які мають філії на виробничих — 50 відсотків. Найбільше, біля 80%, нараховують Донецький державний університет та Східноукраїнський.

Справжня гордість Сумського університету — навчально-наукові приміщення, загальна площа яких на одного студента денної форми

то, а на другому — пусто.

Хоча оцінка роботи СумДУ в порівнянні з іншими вищими навчальними закладами держави тема велика, та не тільки про це йшлося на загальних зборах. Цікавило й інше.

Із доповіді ректора І.О.Ковальова:

— Хочу коротко зупинитися на питаннях, які піднімалися на колегії. Перше стосується самофінансування вузів. На бюджет надіяється не доводиться і потрібно реалізовувати всі внутрішні можливості, якщо хочемо нормально жити. Міністерство навіть розробило рекомендаційний перелік платних послуг. Деякі з цього ми застосовували в себе раніше, зараз опрацюємо інші шляхи.

Друге питання — удосконалення управління галузю. Міністерство стоїть на позиції все більшої децентралізації, передаючи функції на місце (в області, райони) та в навчальні заклади. Найближчим часом набере чинності постанова Кабінету Міністрів про подвійне підпорядкування навчальних закладів усіх рівнів. Відтак, при об'єднанні буде відділ вузів.

Третє питання — посилення виховної роботи за місцем навчання молоді. Йшлося про цілу підсистему державного управління цією роботою на заміні колишньої партійно-комсомольської. Адже бездуховність, зміщення цінностей, аморальність, безкультур'я в молодіжному середовищі набули жакливого розвитку.

Наступне питання — дуже багато було йому приділено уваги — це розробка і впровадження цілісної, безперервної системи освіти, починаючи дитсадком і закінчуючи вузом та навіть післявузівським навчанням. Саме ці питання нам знайомі, ми працюємо в цьому напрямі, зараз закінчуємо реорганізацію спецфакультету (факультет післявузівської підготовки та підвищення кваліфікації).

Знайшли місце в матеріалах колегії і знайомі нам питання щодо навчальних планів, програм, проходження практик тощо. Широко обговорювалася проблема забезпечення студентів підручниками, методичками, науковою літературою, йшлося про комплектування бібліотек.

Не обійшли увагою і міжнародне співробітництво. Висновок із почутого в цьому розрізі можна зробити такий: хоча набирається загалом чимало прикладів і проведення спільних наукових досліджень, і обмін студентами та викладачами — але майже всі вони будуються на рівні контактів вузів, окремих учених. Якоїсь цілісної державної програми ще немає.

Закінчуючи цей короткий огляд матеріалів колегії, хочу сказати: чогось принципово нового для нас ми не почули. Всі напрямки роботи, про які говорилося як про перспективні, магістральні — нам відомі, по них ми працюємо, в чомусь обганяючи, в чомусь відстаючи. Так що все залежить від нас, бо показники роботи за 1994 рік, які ми представимо в Міністерство на початку 95-го, закладаються вже сьогодні. І було б абсолютно непогано, аби вони і тоді вивели нас на перше місце.

ЦЯ ЩАСЛИВА СІМКА

Закінчився бал... Вгамувалися перші пристрасті... З'явилася можливість спокійно споглянути подію — конкурс краси "Міс СумДУ-94"...

Подібне дійство прокотилося нашим навчальним закладом уже втретє, що красномовно говорить про стабільну постійність. І кожного разу — завдячуючи найперше Катерині Головенко, художньому керівникові студентського клубу. Немаловажливую роль відіграли й усі інші співробітники студклубу та відділу позанавчальної роботи зі студентами, адміністрація університету. Активно підключилися і спонсори: профспілковий комітет СМНВО ім. Фрунзе; спільні підприємства "Мальва" та "Емір"; Сумський міський комітет профспілки працівників науки та освіти; АТ "Газпром" і СБТС; малі підприємства "Антант", "Деміург", "Артис"; торговий будинок "Сприяння"; страхова компанія "ASKO" та інші.

Та все ж, найголовнішими дійовими особами були самі дівчата, учасниці конкурсу. Без них, попри всі старання організаторів зі спонсорами, нічого б не було.

Самоцвітами-перлами розспіналися вони по сцені, одна від одної красивіші: учасниця №1 Марина Георгієвська, економічний факультет; №2 Світлана Мальцева, медичний; №3 Лариса Помазан, економічний; №4 Олена Мисенко, медичний; №5 Олена Ласюченко, машинобудівний; №6 Зоя Позднякова, економічний; №7 Анжела Бондар, факультет хімічного машинобудування.

Уже конкурс-знайомство "Перше враження" підтвердив слова ведучих (Катерина Головенко й Ігор Бодик), що кожній учасниці притаманна внутрішня скромність настільки ж сильно, наскільки вони красиві. Та й до жарту, до дотепності принагідні — засвідчив конкурс "Мій імідж". І вже з цією аурую покотилося ко-

лесо краси далі — від конкурсу до конкурсу. Нанизуючи все нових і нових вражень. Посилаючи імпульси зачарування дівочою вродою, юністю, оптимізмом до глядацького залу.

Він же відповідав на це щирими оплесками, активною підтримкою всіх учасниць загалом і окремо кожної. Найбільше ж тих — кому симпатизував. Особливо це проявилось після конкурсу "Акторське перевтілення". І полинули зі всіх місць вхідні квитки з позначеним номером учасниці на перший ряд — так визначався лауреат призу глядацьких симпатій. Тож до двох останніх конкурсів "Грация в русі" та "Бал" атмосфера в залі, насправу й на приємних враженнях, була справжньою любов'ю до учасниць: кожен глядач уже твердо визначився у своїх симпатіях і був готовим назвати прізвище переможниці. Ми впевнені, що аби запитали в них, почули б сім прізвищ. Однак на те вона й перемога, що вибороти її може тільки один, тобто одна. Отут уже й лягав великий тягар на жюрі, яке очолював начальник управління у справах молоді обласної державної адміністрації Юрій Попович. Саме вони мали визначити най-найкращу серед усіх найкращих.

А в цей час ішло підбиття підсумків глядацьких симпатій з точністю до одної тисячної голосу. І саме отих тисячних із сотими дісталось більше Анжелі Бондар.

одяг та причесуватися. Цей випадок, із розряду курйозних, запам'ятався найбільше, та й допоміг бути зібраною.

— Анжело, а чи не тисне на вас той факт, що трьох із чотирьох лауреатів попередніх конкурсів краси відраховано з вузу?

— Над цим якимось і не задумувалася. Та й, я вже про це говорила, готувалася до конкурсу не довго, тож і мало відстала в навчанні. Я знаю інше — чимало учасниць попередніх конкурсів дуже швидко після них виходять заміж.

— То ви...

— Ні, ні. Потрібно вчитися.

— А є претендент на вашу руку й серце і як він відреагував на участь та перемогу?

— Так, уже давно зустрічаюся з хлопцем, теж студентом нашого вузу. А як відреагував? Та це ж він умовив мене вийти на сцену й позмагатися за звання найкрасивішої.

— Хто ще вам допомагав перемагати?

— Керівник танцювального колективу з МЦ "Романтика", в якому займаюся не один рік, Сергій Циркін, його дружина Олена, мій партнер Олег.

— Коли прийшло відчуття, що можете перемогти?

— Саме тоді, коли ведучий оголосив моє прізвище як переможниці. До того й гадки не мала.

— В'явіть ситуацію: чи член жюрі цього конкурсу і має вирішальний голос. Кому б віддали перемогу?

— Учасниці під номером 4, студентці медичного факультету Олені Мисенко. Вона, як на мене, чудово трималася на сцені.

— Дякумо за цю приміну розмову. Успіхів вам.

— І вам також. І всім читачам "Резонансу".

Насамкінець зазначимо, що святковості конкурсу додали ансамбль танцю СумДУ, Валерій Кошеленко, данс-клуб "Імпульс-фронт", студентський театр естрадних мініатюр "Ексцентрик", ансамбль "Натхнення" машинобудівного коледжу.

Залишається занадятися — традиція на цифри три не обірветься, і наступного року також матимемо свято краси, юності, оптимізму, можливо, уже з рисами, притаманними саме нашому народові.

Це означало, що вона й здобула приз глядацьких симпатій. За хвилино по тому з'ясувалося, що симпатії більшості членів жюрі теж здобула вона. Отже, саме Анжела БОНДАР, яка виступала під номером 7, стала першою красунею Сумського державного університету й коронована званням "МІС СумДУ-94". Другою красунею, себто "ВІЦЕ-МІС", названа Зоя ПОЗДНЯКОВА, сценічний номер якої 6. Загалом же, цьогорічний конкурс було побудовано так, що жодна з учасниць не залишилася без одного із звань: Міс Зачарування, Міс Екстравагантність, Міс Інтелект, Міс Артистичність, Міс Грація. А також — без подарунку від спонсорів, грошової премії від адміністрації університету та квітів.

Коли вгамувалися пристрасті, нав'язні перші враженнями, ми звернулися з кількома запитаннями до Анжеліки Бондар:

— Як сприйняли перемогу батьки?

— Сказали, що це все не дуже серйозно.

— Пральну машину, подаровану спонсором, теж віднесли до розряду несерйозних?

(Посміхасться).

— А однокурсники як відреагували?

— Широ, доброзичливо поздоровили.

— Це приємно чути. А от чи важко дався конкурс?

— Узагалі-то ні. Дуже довго я не погоджувалася на участь у ньому й зголосилася тільки в останні дні, тож на репетиціях утомитися не встигла. Та й глядачі, а серед них були друзі як університетські, так і з міста — мене активно підтримували, а це діяло заспокійливо та й уселяло неабияку надію. Коли ж розпочався сам конкурс, про якісь навантаження думати просто не було коли, закрутили свої проблеми: як вчасно зовнішньо та внутрішньо підготуватися до чергового виходу на сцену. Ось, наприклад, після першого конкурсу не встигала перевдягтися, то мені вже на ходу допомагали поправляти

"РЕЗОНАНС"
газета Сумського державного університету
"РЕЗОНАНС"
газета Сумського державного університету

"RESONANCE"
the newspaper of Sumy State University

Перший номер газети вийшов у світ 29 жовтня 1991 року.

Реєстраційне свідоцтво СМ № 020.

Обсяг — 1 друкований аркуш, приведений до 4-х полос формату А-3. Газета видрукувана в Сумській обласній друкарні управління по пресі. Туди й просимо звертатися з приводу якості за телефоном 27-70-80.

Наклад 350 примірників.

РЕДАКТОР
Володимир САДІВНИЧИЙ.

КОРЕСПОНДЕНТ
Василь ЧУБУР.
ФОТОГРАФ
Олександр КОРОЛЬКОВ.

КОРЕКТОР
Ганна ТРЕЙТЯК.
ХУДОЖНИК
Борис МЯКИШЕВ.

Редакційний колектив приймає пожертвування свіжими ідеями, сміливими фактами, достижливими думками, знятими з печі критичними зауваженнями, солодкими словами.

ЗНАЙТИ
нас можна на четвертому поверсі головного корпусу в кімнаті 409-А.

ПОГОВОРИТИ
набравши телефонний номер 39-22-98

НАДІСЛАТИ
листа, написавши адресу:
244007, Суми, вулиця Римського-Корсакова, 2.

ВЕЛЬМИШАНОВНІ
редактори та журналісти газет обласного штабу! Коли «передираєте» з «Резонансу» — не забувайте платити гонорар нашим співробітникам і авторам.